

“मीठे बच्चे- पहिलाहरेकलाई यो मन्त्र पक्का गराऊ कि हामी आत्मा हौं, हामीले बाबालाई याद गर्नु पर्छ, यादबाट नै पाप काटिन्छ।”

प्रश्न:- सच्चा सेवा के हो, जुन तिमीले अहिले गरिरहेका छौं?

उत्तर:- दुनियाँ जुन पतित बनेको छ, यसलाई पावन बनाउनु- यही सच्चा सेवा हो। मानिसहरूले सोध्ने गर्छन्- तपाईंहरूले विश्वको के सेवा गर्नुहुन्छ? तिमीले उनलाई बताऊ- हामी श्रीमत अनुसार विश्वको त्यो रूहानी सेवा गर्छौं जसबाट विश्व डबल सिरताज बन्छ। विश्वमा जुन शान्ति, सम्पन्नता थियो, त्यसको हामी स्थापना गरिरहेका छौं।

ओम् शान्ति। पहिलो मुख्य पाठ हो- प्यारा बच्चाहरू, आफूलाई आत्मा सम्झ अथवा मनमनाभव, यो हो संस्कृत अक्षर। बच्चाहरूले जब सेवा गर्छन् भने पहिला पहिला त उनलाई बाबाको बारेमा पढाउनु पर्छ। जब कोही आउँछन् भने शिवबाबाको चित्रको अगाडि लैजानु पर्छ, अरु कुनै चित्रको अगाडि होइन। पहिले पहिले बाबाको चित्रको पास उनलाई भन्नु पर्छ- बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर म पितालाई याद गर। म तिमी परमपिता पनि हूँ, परम शिक्षक पनि हूँ, परम गुरु पनि हूँ। सबैलाई यो पाठ सिकाउनु पर्छ। सुरु नै यहाँबाट गर्नु छ। आफूलाई आत्मा सम्झनुहोस् र बाबालाई याद गर्नुहोस् किनकि तिमी जो पतित बनेका छौं फेरि पावन सतोप्रधान बन्नु छ। यस पाठमा सबै कुरा आइहाल्छ। सबैले यस्तो गर्दैनन्। सबैभन्दा पहिले शिवबाबाको चित्रमा नै लिएर जानु पर्छ। यहाँ बेहदको बाबा हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर। आफूलाई आत्मा सम्झेमा बेडा पार हुन्छ। याद गर्दा गर्दा पवित्र दुनियाँमा पुग्नेछौं। यो पाठ कम्तीमा ३ मिनेट त घरी-घरी पक्का गर्नु पर्छ। बाबालाई याद गरें? बाबा, बाबा पनि हुनुहुन्छ, रचनाको रचयिता पनि हुनुहुन्छ। रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नुहुन्छ किनकि मनुष्य सृष्टिको बीजरूप हुनुहुन्छ। सबैभन्दा पहिले निश्चय गराउनु पर्छ। बाबालाई याद गर्नुहुन्छ? यो ज्ञान बाबाले नै दिनुहुन्छ। हामीले पनि बाबाबाट नै ज्ञान लिएका हौं, जुन तपाईंहरूलाई दिन्छौं। सबैभन्दा पहिले यो मन्त्र पक्का गराउनु छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गरेमा सनाथ बन्नेछौं। यसको बारेमा नै सम्झाउनु छ। जबसम्म यो कुरा बुझ्दैनन् तबसम्म कदम अगाडि बढाउनु नै छैन। यसरी बाबाको परिचयको बारेमा दुई-चार चित्र हुनु पर्छ। यसको बारेमा राम्ररी सम्झिएपछि बुद्धिमा आउँछ- हामीले बाबाको याद गर्नु छ, उहाँ नै सर्वशक्तिमान हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद गरियो भने पाप काटिन्छ। बाबाको महिमा त स्पष्ट छ। सबैभन्दा पहिले यो अवश्य सम्झाउनु पर्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर म एकलाई याद गर। देहका सबै सम्बन्धलाई बिर्स। म सिक्छु, फलाना हुँ... यो छोडेर एक बाबालाई याद गर्नु छ। सबैभन्दा पहिला यो मुख्य कुरा बसाऊ। उहाँ बाबा नै पवित्रता, सुख, शान्तिको वर्सा दिनेवाला हुनुहुन्छ। बाबाले नै चरित्र सुधानु हुन्छ। त्यसैले बाबालाई विचार आयो- पहिलो पाठ यस प्रकार पक्का गर्दैनन्, जुन छ एकदम जरुरी। जति यो राम्रोसँग घोट्नेछौं, त्यति बुद्धिमा याद रहन्छ। बाबाको परिचयमा ठीक छ ५ मिनेट लागोस्, हट्नु छैन। धेरै रुचिले बाबाको महिमा सुन्नेछन्। यो बाबाको चित्र हो मुख्य। क्यू (लाइन) सारा यसै चित्रको अगाडि हुनु पर्छ। बाबाको सन्देश सबैलाई दिनु छ। फेरि हो रचनाको ज्ञान, यो चक्र कसरी घुम्छ। जसरी मसाला घोटेर एकदम महीन बनाइन्छ नि। तिमी ईश्वरीय मिशनका हौं, त्यसैले राम्रोसँग एक एक कुरा बुद्धिमा बसाउनु पर्छ किनकि बाबालाई नजानेका हुनाले सबै अनाथ बनेका छन्। परिचय दिनु छ- बाबा परमपिता, परम शिक्षक, परम गुरु हुनुहुन्छ। तीनवटै भनेपछि फेरि सर्वव्यापीको कुरा बुद्धिबाट निकलेर जान्छ। यो त पहिले पहिले बुद्धिमा बसाऊ। बाबालाई याद गर्नु पर्छ तब नै हामी पतितबाट पावन बन्न सक्नेछौं। देवी गुण धारण गर्नु छ। सतोप्रधान बन्नु छ। तिमीले उनलाई बाबाको याद दिलाउनेछौं। यसमा तिमी बच्चाहरूको पनि कल्याण छ। तिमी पनि मनमनाभव रहनेछौं।

तिमीले सन्देशवाहक बनेर बाबाको परिचय दिनु पर्छ। बाबा हाम्रो पिता पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक र गुरु पनि हुनुहुन्छ भन्ने कुरा एक जनालाई पनि थाहा छैन। बाबाको परिचय सुनेपछि ती धेरै खुशी हुन्छन्। भगवानुवाच- म एकलाई याद गर्यौं भने तिमी पाप काटिन्छन्, यो पनि तिमीलाई थाहा छ। गीताको साथ फेरि महाभारतको लडाईंको पनि सम्बन्ध देखाइएको छ। अब अरु त कुनै लडाईंको कुरा छैन। तिमी लडाईं छ नै बाबालाई याद गर्नेमा। पढाइ त अलग हो, बाँकी लडाईं छ यादमा किनकि सबै छन् देह-अभिमानि। तिमी अब बाबालाई याद गर्नेवाला

देही-अभिमानि बन्छौ। सबैभन्दा पहिले उहाँ पिता, शिक्षक, गुरु हुनुहुन्छ- यो कुरा पक्का गराऊ। अब हामी उहाँको सुनौं या तपाईंहरूको सुनौं? बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, अब तिमी पूरा पूरा श्रीमतमा चल्नु पर्छ, श्रेष्ठ बन्नको लागि। हामी यही सेवा गर्छौं। ईश्वरीय मतमा चलेमा तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। बाबाको श्रीमत छ- म एकलाई याद गर। सृष्टिको चक्र जुन सम्झाइन्छ, यो पनि उहाँको मत हो। तिमी पनि पवित्र बन्छौ, बाबालाई याद गर्छौ भने बाबा भन्नुहुन्छ- म साथमा लिएर जानेछु। बाबा बेहदका रूहानी पण्डा पनि हुनुहुन्छ। उहाँलाई बोलाउँछन्- हे पतित-पावन, हामीलाई पावन बनाएर यस पतित दुनियाँबाट लिएर जानुहोस्। तिनीहरू हुन् जिस्मानी पण्डा, बाबा हुनुहुन्छ रूहानी पण्डा। शिवबाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ। बाबा तिम्रो बच्चाहरूलाई पनि भन्नुहुन्छ- हिँडा, डुल्दा, उठ्दा बाबालाई याद गरिराख। यसमा आफूलाई थकाउनु पर्ने आवश्यकता नै छैन। बाबाले देख्नुहुन्छ- कहिलेकाहीँ बच्चाहरू बिहान सबेरै आएर बस्दा अवश्य थाक्छन्। यो त सहज मार्ग हो। हठ गरेर बस्नु हुँदैन। ठीक छ चक्र लगाऊ, घुमफिर गर, धेरै रुचिले बाबालाई याद गर। भित्रदेखि बाबा-बाबाको उच्छल आउनु पर्छ। उच्छल उनलाई आउँछ जो हरदम बाबालाई याद गरिरहन्छन्। केही न केही अरु कुरा जुन बुद्धिमा याद हुन्छ, त्यसलाई निकाल्नु पर्छ। बाबासँग अति प्यार रहोस्, त्यो अतीन्द्रिय सुख महसुस होस्। जब तिमी बाबाको यादमा रहन थाल्नेछौ, तब नै तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ। फेरि तिम्रो खुशीको सीमा रहनेछैन। यी सबै कुराको वर्णन यहाँ नै हुन्छ। त्यसैले गायन पनि छ- अतीन्द्रिय सुख गोप-गोपीहरूसँग सोध, जसलाई भगवान् बाबाले पढाउनुहुन्छ।

भगवानुवाच- मलाई याद गर। बाबाको नै महिमा बताउनु छ। सद्गतिको वर्सा त एक बाबाबाट नै मिल्छ। सबैलाई सद्गति मिल्छ अवश्य। पहिले सबै जान्छन् शान्तिधाम। बाबाले हामीलाई सद्गति दिइरहनु भएको छ, यो बुद्धिमा हुनु पर्छ। शान्तिधाम, सुखधाम केलाई भनिन्छ- यो त सम्झाउनु छ। शान्तिधाममा सबै आत्माहरू रहन्छन्। त्यो हो प्यारो घर (स्वीट होम), शान्तिधाम। शान्तिको टावर। त्यसलाई यी आँखाद्वारा कसैले देख्न सक्दैन। ती वैज्ञानिकहरूको बुद्धि त यहाँ यी आँखाबाट जे चीज देख्छन्, त्यसैको बारेमा नै चल्छ। आत्मालाई त यी आँखाद्वारा कसैले देख्न सक्दैन। बुझ्न सक्छन्। जब आत्मालाई नै देख्न सकिदैन भने बाबालाई फेरि कसरी देख्न सक्छन्? यो बुझ्ने कुरा हो नि। यी आँखाले देखिदैन। भगवानुवाच- मलाई याद गर्यौ भने पाप भस्म हुन्छ। यो कसले भन्यो? पूरा बुझ्न सक्दैनन्, त्यसैले कृष्णलाई भनिदिएका छन्। कृष्णलाई त धेरै याद गर्छन्। दिन-प्रतिदिन व्यभिचारी हुँदै जान्छन्। भक्तिमा पनि पहिले एक शिवको भक्ति गर्छन्। त्यो हो अव्यभिचारी भक्ति फेरि लक्ष्मी-नारायणको भक्ति...। उच्च भन्दा उच्च त हुनुहुन्छ भगवान्। उहाँले नै वर्सा दिनुहुन्छ, यस्तो विष्णु बन्नको लागि। तिमी शिव वंशी बनेर फेरि विष्णुपुरीको मौलिक बन्छौ। माला तब नै बन्छ, जब पहिलो पाठ राम्रोसँग पढ्छन्। बाबाको याद गर्नु भनेको कुनै साधारण कुरा (सानी माँको घर) होइन। मन-बुद्धिलाई सबै तर्फबाट हटाएर एक तर्फ लगाउनु छ। जे जति यी आँखाले देख्छौ, त्यसबाट बुद्धियोग हटाइदेऊ।

बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर, यसमा अलमलिनु हुँदैन। बाबा यस रथमा बस्नु भएको छ, उहाँको महिमा गर्छन्- उहाँ निराकार हुनुहुन्छ। यिनीद्वारा तिम्रीलाई घरी-घरी तिम्रीलाई मनमनाभव रहनको लागि याद दिलाउनुहुन्छ। वास्तवमा तिम्रीले सबैमाथि उपकार गर्छौ। तिम्रीले खाना पकाउनेहरूलाई पनि भन्दछौ- शिवबाबालाई याद गरेर भोजन बनाएमा खानेवालाको बुद्धि शुद्ध हुन्छ। एक-आपसमा याद दिलाउनु पर्छ। हरेकले केही न केही समय याद गर्छन्। कोही आधा घण्टा बस्छन्, कोही १० मिनेट बस्छन्। ठीक छ, ५ मिनेट पनि प्रेमले बाबालाई याद गरे भने राजधानीमा आउँछन्। राजा-रानीले जहिले पनि सबैलाई प्रेम गर्छन्। तिमी पनि प्रेमको सागर बन्छौ, त्यसैले सबैप्रति प्रेम रहन्छ। प्रेम नै प्रेम। बाबा प्रेमको सागर हुनुहुन्छ भने बच्चाहरूको पनि अवश्य यस्तै प्रेम हुनु पर्छ, तब नै त्यहाँ पनि यस्तै प्रेम रहनेछ। राजा-रानीको पनि धेरै प्रेम हुन्छ। बच्चाहरूको पनि धेरै प्रेम हुन्छ। प्रेम पनि बेहदको। यहाँ त प्यारको नाम होइन, मार छ। वहाँ यो काम कटारीको हिंसा पनि हुँदैन, त्यसैले स्वर्गको महिमा अपरमअपार गाइएको छ। भारतवर्ष जस्तो पवित्र देश कुनै छैन। यो सबैभन्दा ठूलो तीर्थ हो। बाबा यहाँ आएर सबैको सेवा गर्नुहुन्छ, सबैलाई पढाउनुहुन्छ। मुख्य हो पढाइ। तिम्रीसँग कसै-कसैले सोध्छन्- देशको के सेवा गर्नुहुन्छ? भन्नु तपाईंहरूले चाहनुहुन्छ हाम्रो देश पावन होस्, अहिले पतित छ नि, त्यसैले हामी श्रीमत अनुसार पावन बनाउँछौं। सबैलाई भन्दछौ- बाबालाई याद गर्नुहोस् तब पतितबाट पावन बन्नेछौं। यो हामीले रूहानी सेवा गरिरहेका छौं। जुन देश सिरताज थियो, शान्ति, सम्पन्नता थियो त्यो फेरि बनाइरहेका छौं, श्रीमत अनुसार, कल्प पहिले जसरी, ड्रामा प्लान अनुसार। यो अक्षर पूरा याद गर। मानिसहरूले

चाहन्छन् पनि विश्वमा शान्ति होस्। त्यो हामीले गरिरहेका छौं। भगवानुवाच- बाबा हामी बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनुहुन्छ, म बाबालाई याद गर। तिमीहरू कसैले पनि यति याद कहाँ गर्छौ र, यो पनि बाबाले जान्नुहुन्छ। यसमा नै मेहनत छ। यादबाटै तिमी कर्मातीत अवस्था आउँछ। तिमीलाई स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ। यसको अर्थ पनि कसैको बुद्धिमा छैन। शास्त्रहरूमा त कति कुरा लेखिदिएका छन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ- जे जति पढेका छौ, त्यो सबै भुलेर जानु छ, आफूलाई आत्मा सम्झनु छ। त्यही साथ चल्नेछ, अरु केही पनि साथ जानेछैन। यो बाबाको पढाइ हो, जुन साथमा जान्छ। त्यसको लागि कोशिश गरिरहेका छौं।

साना-साना बच्चाहरूलाई पनि कम नसम्झ। जति सानो त्यति धेरै नाम प्रख्यात गर्न सक्छन्। साना-साना बच्चीहरूले बसेर ठूला-बडा बुजुर्कहरूलाई सम्झाएमा कमाल गरेर देखाउनेछन्। उनलाई पनि आफूसमान बनाउनु छ। कसैले प्रश्न सोधेमा तुरुन्तै जवाफ दिन सक्नु, यस्तो तयार गर। फेरि जहाँ जहाँ सेन्टर छ वा म्यूजियम छ त्यहाँ उनलाई पठाइदेऊ। यस्तो ग्रुप तयार गर। समय त यही हो। यस्तो यस्तो सेवा गर। ठूला बडालाई पनि साना कुमारीहरूले बसेर सम्झाउन सके त कमाल हुन्छ। कसैले तिमी कसका बच्चा हौ भनेर सोधेमा, भन- हामी शिवबाबाको बच्चा हौं। उहाँ निराकार हुनुहुन्छ। ब्रह्मा तनमा आएर हामीलाई पढाउनुहुन्छ। यस पढाइबाट नै हामीलाई यो लक्ष्मी-नारायण बन्नु छ। सत्ययुगको सुरुमा यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो नि। यिनीहरूलाई यस्तो कसले बनायो? अवश्य यस्तो कर्म गरेको हुनु पर्छ नि। बाबा बसेर कर्म, अकर्म, विकर्मको गति सुनाउनुहुन्छ। शिवबाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ। उहाँ एकै पिता, शिक्षक, गुरु हुनुहुन्छ। त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ- मूल एक कुरामा नै खडा गरेर सम्झाउनु छ। पहिले पहिले बाबा (अल्फ), बाबालाई बुझ्ने भने फेरि त्यति प्रश्न आदि कसैले सोध्ने छैनन्। बाबालाई बुझ्ने विना तिमीले बाँकी अरु चित्रहरूमा सम्झाउँछौ भने टाउको भारी गरिदिनेछन्। पहिलो कुरा हो अल्फको। हामी श्रीमतमा चल्छौं। यस्ता पनि निस्कन्छन् जसले भन्नेछन्- बाबालाई बुझ्ने, बाँकी अरु चित्र आदि के देख्नुपर्छ। मैले अल्फ (बाबा)लाई जानेपछि सबै कुरा बुझिहालें। भिक्षा मिल्यो, बाटो लाग्यो। तिमी फस्टक्लास भिक्षा दिन्छौ। बाबाको परिचय दिएपछि नै बाबालाई जति याद गर्नेछौ, त्यति तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) अतीन्द्रिय सुखको अनुभव गर्नको लागि भित्र मनमा बाबा-बाबाको उच्छल (लहर) आइरहोस्। हठले होइन, रुचिले बाबालाई हिँडा-डुल्दा याद गर। बुद्धि सबै तिरबाट हटाएर एकमा लगाऊ।

२) जसरी बाबा प्यारका सागर हुनुहुन्छ, यस्तै बाबा समान प्यारको सागर बन्नु छ। सबैमाथि उपकार गर्नु छ। बाबाको यादमा रहनु र सबैलाई बाबाको याद दिलाउनु छ।

वरदान:- नष्टोमोहा बनेर दुःख अशान्तिको नाम-निशानलाई समाप्त गर्ने स्मृति स्वरूप भव जो सदा एको स्मृतिमा रहन्छन्, उनीहरूको स्थिति एकरस हुन्छ। एकरस स्थितिको अर्थ हो एकद्वारा सर्व सम्बन्ध, सर्व प्राप्तिको रसको अनुभव गर्नु। जो बाबालाई सर्व सम्बन्धले आफ्नो बनाएर स्मृति स्वरूप रहन्छन्, उनीहरू सहजै नष्टोमोहा बन्छन्। जो नष्टोमोहा हुन्छन् उनीहरूलाई कहिले कमाउनमा, धन सम्हाल गर्नमा, कसैको बिमारीमा.... दुःखको लहर आउन सक्दैन। नष्टोमोहा अर्थात् दुःख अशान्तिको नाम निशान नहोस्। सदा बेफिक्र।

स्लोगन:- जसले रहमदिल बनेर सबैलाई आशीर्वाद दिइरहन्छ, ऊ नै क्षमाशील हो।